

Un instant del muntatge, representat només un dia en el festival Temporada Alta del 2005. / DAVID AIROB

Rodoreda a la perruqueria

«A la meva Mercè» recupera els contes de l'autora en un muntatge a Barcelona

J.B. / Barcelona

● La directora Sílvia Ferrando vol reivindicar la Mercè Rodoreda contista a *A la meva Mercè*. L'obra, estrenada el desembre del 2005 a Tem-

porada Alta, s'ha refet fa uns mesos i es presentarà, a partir de divendres i durant tres caps de setmana, al Sant Andreu Teatre (SAT!) de Barcelona. Els contes es desgranen en una per-

ruqueria amb elevats colors roses i blancs, un to endolcit que contrasta amb les estretors econòmiques de l'escriptora i lectora fervent de Kafka a Ginebra als anys cinquanta.

Ferrando opina que als salons de bellesa femenins «hi ha un punt de confessió», tot i que sempre s'identifiqui amb moments de frivolitat. Una perruqueria és, precisament, l'espai on la directora ha posat una Mercè Rodoreda muda (Cristina Martí) que només escolta les veus de les dues perruqueres que expliquen les seves obsessions o, en tot cas, les de terceres persones. Aquestes veus, reals o imaginades, seran contes passats pel sedàs de Rodoreda. Aquesta balla en una posada en escena que també juga amb música original i fragments cantats.

Tenint com a esquelet un fragment del conte *Pa-*

ràlisi, les dues treballadores «fan i desfan pentinats, maquillatges i històries», diu Belmonte. El treball de creació de Ferrando amb

Belmonte i Blanca Pàm-pols és trobar les diferents veus en les narracions de Rodoreda. A través d'aquests matisos han

creat els dos personatges de les perruqueres. Contenen fragments d'*El bitllet de mil*, *Salamandra*, *Boira*, *Felicitat*, *Mort de Lisa Sperling* i *Flors*. La directora és una entusiasta dels contes de Rodoreda. Lamenta que només se la conegui per les novel·les i opta per dramatitzar les narracions breus i incorporar petites picades d'ullet als jocs de paraules inventats amb què Rodoreda guarnia els textos teatrals. Ferrando explicava dilluns al Centre Bonnemaison que Rodoreda va optar pels contes perquè era la forma literària que s'adequava més als seus moments lliures de cosidora: bellesa en la misèria.

Una dona, dues veus

● El repte d'*A la meva Mercè* és trobar les veus diferents de Rodoreda. És un treball subtil de matisos i que busca reforçar aquella bellesa quotidiana de Rodoreda. Aquesta concentració de l'argument en un personatge que es desdobra ja es va produir en la posada en escena de Joan Ollé, el setembre del 2004. El dramaturg, que llavors feia 25 anys que havia rebut el vistiplau de l'autora per fer la versió teatral de *La plaça del diamant*, va rebutjar els formats gegantins de gran repartiment i va deixar tres Colometes (la jove, l'adulta, la vella) assegudes en un banc, sense moure's. Només dient text. Cristina Ferrando puntualitza que en la seva proposta es dialoga i que es juga amb un present imprevisible.

La Fura dels Baus posa en escena Janacek i Bartok a l'Opéra de París

VICENÇ BATALLA / París
● Els compositors avant-guardistes Leos Janacek i Béla Bartok són objecte d'un programa comú a l'Opéra de París en què l'escenografia corre a càrrec d'Àlex Ollé i Carlos Padrissa, de la Fura dels Baus, i els decorats i el vestuari del també català Jaume Plensa. *El diari d'un desaparegut*, del txec Janacek, i *El castell de Barabla*, de l'hongarès Bartok, amb direcció de

Gustav Kuhn, es van estrenar aquest divendres a l'Opéra Garnier i han d'anar després al Liceu de Barcelona.

El diari d'un desaparegut va ser concebut per Janacek el 1921 amb cinc veus i amb l'únic acompanyament de piano. Bartok va compondre *El castell de Barabla* només per a dos cantants el 1911, que seria la seva única òpera. Aquestes dues obres mai s'han representat juntes,

però el director txec Gustav Kuhn ha fet una orquestració especial per a la primera d'elles per fer-hi un enllaç de continuïtat amb la segona, que és de durada breu. El nexa d'unió acaba sent la temàtica íntima, sobre l'amor i la solitud en tots dos casos.

Amb aquest objectiu, Ollé i Padrissa, d'una banda, i Plensa, de l'altra, han tornat a ser convidats pel director de l'Opéra National de París, Gerard Mor-

tier, per convertir-ho en escenografia, decorats i vestuari. Al *Diari d'un desaparegut* hi intervé, en el personatge d'home, el tenor alemany Michael Köning, que ja va participar en l'anterior treball dels membres de la Fura amb *La flauta màgica*, fa quatre anys. El personatge de dona l'interpreta la mezzosoprano txeca Hannah Esther Minutillo, a la qual s'afegeixen tres veus femenines més.

teatre | «èric i l'exèrcit del fènix»

«In-de-pen-dèn-ci-a!»

► **Autor:** Víctor Alexandre (a partir del llibre d'Èric Bertran)
Direcció: Pere Planella
Intèrprets: Rosa Andreu, Marcel Borràs, Xavier Fernández, Santi Ibáñez, Carol Muakuku, Montse Pérez, Manel Sans i Jaume Ulled
Dia i lloc: divendres, 26 de gener al Centre Cultural Sant Cugat

JORDI BORDES

El públic clamava divendres, enmig d'una apoteosi d'aplaudiments, «in-de-pen-dèn-ci-a!» al final de l'estrena d'*Èric i l'Exèrcit del Fènix* a Sant Cugat del Vallès, un municipi històricament convergent. Aquesta és l'única tesi del llibre i també de l'espectacle, certament. L'obra es limita a repassar els estirabots policials, polítics i judicials a través dels quals un menor que amenaça amb missatges electrònics tres empreses, si no opten per l'etiquetatge en català, és acusat de terrorisme. El surrealisme subversiu d'aquest segle XXI entén que aquesta acció atempta contra la Constitució (sobretot quan descobreixen en el disc dur del noi que hi té una foto d'una bandera espanyola cremant-se). Efectivament, el tema per increïble dona per fer una farsa descarnada. Però l'opció de Víctor Alexandre i Pere Planella (amb aparicions estel·lars en una pantalla gegant de Bertran) es queda en una pantomima pamfletària. Llàstima que d'un fet real només imaginable en un escenari es dibuixi amb una Espanya d'àligues a l'escut, guàrdies civils totxos i psicòlogues madrilenyes maternals. Algú hi deu haver lúcida a la ciutat de Madrid si al final s'arxiva el cas, no?

L'absurditat del cas hauria pogut donar per universalitzar-lo i fer-lo extensiu a altres temàtiques. El text només serveix a la narració, una mica fictícia, de la història: com s'explica que els pares es parlin, des de la intimitat de casa seva, que no poden dir qui els finança què? Cal remarcar cada vegada que les mocions i les campanyes de solidaritat les emprèn Esquerra Republicana de Catalunya? Que Maragall no acaba de dir mai res? L'obra de teatre serveix, doncs, com a document electoralista. És legítim, sí. Però probablement és també una ocasió perduda per criticar, des de la més evident de les mirades, que l'emperador va nu.

PUBLICITAT

Ajuntament de Sabadell

ANUNCI

Després d'aprovar els Padrons Fiscals de l'Impost sobre Vehícles de Tracció Mecànica i de la Taxa per l'entrada de vehicles a través de les voreres (guals) corresponents a l'exercici 2007, de conformitat amb les Ordenances Fiscals, s'exposen al públic per un període de trenta dies, a comptar de l'endemà de la publicació d'aquest edicte al Butlletí Oficial de la Província, al Servei d'Atenció al Ciutadà, situat al c. de la Indústria, 10, perquè es puguin presentar les reclamacions pertinents en els Registres d'aquest Ajuntament.

També es fa públic que els rebuts dels padrons es poden fer efectius en període voluntari des de l'1 de febrer i fins al 2 d'abril pròxims, mitjançant entitats bancàries o caixes d'estalvi amb oficina a Sabadell, als seus caixers automàtics amb lector de codis de barres i per Internet www.sabadell.cat. Es fa l'advertiment que després d'aquest termini s'iniciarà el cobrament per via de constrenyiment amb els recàrrecs, els interessos i les costes corresponents.

Al mateix temps, se significa als subjectes passius que, contra aquestes liquidacions, es pot interposar recurs de reposició davant l'Ajuntament en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la finalització de l'exposició pública dels corresponents padrons. Així mateix, es pot interposar, d'acord amb la Llei, qualsevol altre recurs si hom ho creu convenient, tenint en compte, però, que no paralitzarà l'acció administrativa per al cobrament d'aquests debits.

LA TINENTA D'ALCALDE DE SERVEIS CENTRALS I PROMOCIÓ ECONÒMICA, Montserrat Capdevila Tatché

837789/8224608